

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/2051**z dnia 25 września 2023 r.****uznająca Trynidad i Tobago za państwo niewspółpracujące w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”), w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedurę dotyczącą uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw, sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna określić państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 tego rozporządzenia. Opiera się ono na przeglądzie wszelkich informacji uzyskanych na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN lub, w stosownych przypadkach, wszelkich innych istotnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł, rejestry statków i bazy danych ich dotyczące, systemy dokumentacji połowowej lub dokumenty statystyczne oraz wykazy statków NNN przyjęte przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), a także wszelkie inne informacje uzyskane w portach i na łowiskach.
- (5) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna podjąć decyzję w sprawie wykazu państw niewspółpracujących. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN produkty rybołówstwa mogą być przywożone do Unii wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe zgodne z tym rozporządzeniem
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie od danego państwa bandery poświadczające krajowe ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz uprawnienie jego organów publicznych do potwierdzania prawdziwości informacji zawartych w świadectwach połowowych.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma podejmować współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia dotyczących świadectw połowowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (9) Republika Trynidadu i Tobago (zwana dalej „Trynidadem i Tobago”) nie przedłożyła Komisji swojego powiadomienia jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (10) W oparciu o informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Komisja uznała, że istnieją silne przesłanki wskazujące na to, że Trynidad i Tobago nie wywiązał się z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Ustalenia te zostały potwierdzone podczas wizyty Komisji w listopadzie 2015 r.
- (11) W związku z tym zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja decyzją z dnia 21 kwietnia 2016 r. ⁽²⁾ zdecydowała o powiadomieniu Trynidad i Tobago o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (12) W decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. uwzględniono informacje dotyczące najważniejszych faktów oraz analizy, które stanowiły podstawę możliwości takiego uznania.
- (13) O decyzji powiadomiono Trynidad i Tobago, któremu przekazano jednocześnie pismo zachęcające to państwo do wdrożenia we współpracy z Komisją planu działania zaproponowanego przez Komisję w tej decyzji w celu naprawienia stwierdzonych uchybień.
- (14) W szczególności Komisja wezwała Trynidad i Tobago do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu realizacji działań zawartych w planie działania zalecanym przez Komisję oraz do dokonania oceny realizacji tych działań.
- (15) Trynidad i Tobago miał możliwość udzielenia odpowiedzi na decyzję z dnia 21 kwietnia 2016 r., a także odniesienia się do innych istotnych informacji przekazanych przez Komisję, co pozwoliło na przesłanie materiału dowodowego, aby odeprzeć zarzuty lub uzupełnić fakty przywołane w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. Trynidadowi i Tobago zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.
- (16) Decyzją z dnia 21 kwietnia 2016 r. Komisja zainicjowała proces dialogu z Trynidadem i Tobago.
- (17) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez Trynidad i Tobago w odpowiedzi na decyzję z dnia 21 kwietnia 2016 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Trynidad i Tobago był na bieżąco, ustnie albo pisemnie, informowany o rozważaniach Komisji.
- (18) W świetle zgromadzonych elementów, jak wykazano w motywach 42–99, Trynidad i Tobago nie zareagował w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i uchybienia opisane w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., a także nie wdrożył środków zaproponowanych w planie działania dołączonym do decyzji.

2. PRZEBIEG POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCEGO TRYNIDADU I TOBAGO

- (19) W dniu 21 kwietnia 2016 r. Komisja powiadomiła Trynidad i Tobago o decyzji podjętej na podstawie art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Trynidad i Tobago za niewspółpracujące państwo trzecie.
- (20) Komisja zachęciła Trynidad i Tobago, by w ścisłej współpracy z jej służbami wdrożył plan działania na rzecz usunięcia uchybień określonych w decyzji Komisji z dnia 21 kwietnia 2016 r.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie powiadomienia Republiki Trynidad i Tobago o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (Dz.U. C 144 z 23.4.2016, s. 14).

- (21) Główne uchybienia stwierdzone przez Komisję dotyczyły kilku sytuacji niewypełnienia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z nieprzyjęciem odpowiednich i ram prawnych, brakiem skutecznych i odpowiednich narzędzi zapewniających skuteczne monitorowanie statków rybackich, brakiem programu obecności obserwatorów i programu inspekcji oraz brakiem kontroli w portach rybackich. Inne stwierdzone uchybienia odnosiły się do nieprzestrzegania zobowiązań międzynarodowych wynikających z zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO). Stwierdzono również brak wdrożenia niewiązanych zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, takich jak międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) ⁽³⁾ oraz dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery ⁽⁴⁾. Brak wdrożenia tych zaleceń i rezolucji wzięto jednak pod uwagę jedynie jako dowody potwierdzające, a nie jako podstawę do powiadomienia.
- (22) W pismach z dnia 27 maja 2016 r., dnia 1 marca 2017 r., dnia 2 października 2017 r., dnia 23 listopada 2021 r. i dnia 18 listopada 2022 r. Trynidad i Tobago poinformował Komisję o swojej chęci usunięcia uchybień stwierdzonych w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. i podjęcia współpracy z Komisją, a także zaakceptował plan działania.
- (23) W piśmie z dnia 27 maja 2016 r. Trynidad i Tobago przedstawił projekt krajowego planu działania, aczkolwiek bez żadnych ram czasowych na jego przyjęcie, wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod banderą Trynidadu i Tobago, wzory licencji połowowej, sprawozdania z rejsu i wywozu dla taklowców, a także informacje na temat wewnętrznej struktury organów ds. rybołówstwa.
- (24) W dniu 5 grudnia 2016 r. Trynidad i Tobago poinformował Komisję o wewnętrznych zmianach organizacyjnych, a w dniu 25 lutego 2017 r. przedstawił aktualizację dotyczącą działań podjętych lub planowanych przez jego władze w celu wyeliminowania stwierdzonych uchybień. W komunikacie tym władze ogłosiły jednak, że finalizacja i wdrożenie planu działania mają nastąpić w późniejszym terminie.
- (25) W dniu 2 marca 2017 r. Komisja i organy Trynidadu i Tobago spotkały się w celu omówienia stopniowych postępów w realizacji planu działania mającego na celu usunięcie stwierdzonych uchybień. Na spotkaniu tym organy Trynidadu i Tobago powtórzyły swoją chęć naprawienia stwierdzonych uchybień i współpracy z Komisją. Po spotkaniu nie podjęto jednak żadnych działań w tym zakresie.
- (26) W dniu 10 kwietnia 2017 r. Komisja wystosowała pismo do premiera Trynidadu i Tobago, w którym z zadowoleniem przyjęła zobowiązanie Trynidadu i Tobago do poprawy polityki krajowej w zakresie zwalczania połowów NNN oraz poszanowania międzynarodowych zobowiązań Trynidadu i Tobago jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu. Nie otrzymano żadnych odpowiedzi na to pismo.
- (27) W dniach 7 września 2017 r., 17 września 2017 r. i 3 listopada 2017 r. władze Trynidadu i Tobago przedstawiły Komisji: (i) projekt protokołu ustaleń między agencjami na potrzeby współpracy w zakresie regulacji połowów i działalności związanej z połowami oraz handlu rybami i przetworami rybnymi; (ii) wzór protokołu ustaleń, który ma zostać podpisany przez Trynidad i Tobago oraz państwa trzecie w celu zacieśnienia współpracy na rzecz zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania; oraz (iii) projekt międzyagencyjnych obowiązujących procedur działania (SOP) dotyczących przywozu ryb i przetworów rybnych, rejestracji statków rybackich, deklaracji wejścia statków rybackich do portu i wyjścia z niego, przywozu statków rybackich (poniżej 250 ton) przeznaczonych do połowów, wywozu ryb i przetworów rybnych, wydawania licencji ministra na zwolnienie z cła, wyładunku ryb i przetworów rybnych, przeladunku ryb i przetworów rybnych, ryb i przetworów rybnych w tranzycie, monitorowania statków rybackich, inspekcji statków rybackich w porcie.
- (28) W dniu 7 listopada 2017 r. Komisja odbyła zdalne spotkanie z organami Trynidadu i Tobago w celu omówienia bieżących działań Trynidadu i Tobago na rzecz zwalczania połowów NNN.

⁽³⁾ Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

⁽⁴⁾ Dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, marzec 2014 r., informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.fao.org/3/a-i4577t.pdf>.

- (29) W dniu 24 listopada 2017 r. Trynidad i Tobago przekazał w formie pisemnej podsumowanie działań, które zamierza podjąć w celu rozwiązania problemu połowów NNN, a także wykaz statków rybackich nieprowadzących rybołówstwa łodziowego pływających pod banderą Trynidadu i Tobago. W dniu 5 czerwca 2018 r. Komisja otrzymała kopię projektu ustawy o zarządzaniu zasobami rybnymi.
- (30) W dniu 8 lutego 2019 r. Komisja odbyła zdalne spotkanie z władzami Trynidadu i Tobago w celu omówienia stopniowych postępów tego kraju w eliminowaniu uchybień wymienionych w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. Podczas spotkania potwierdzono brak postępów w usuwaniu uchybień wskazanych w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r.
- (31) W dniu 24 października 2019 r. Trynidad i Tobago przystąpił do umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (PSMA) i zaakceptował Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu ^(f).
- (32) W dniu 22 czerwca 2020 r. w drodze pisemnego komunikatu organy Trynidadu i Tobago przedstawiły aktualne informacje na temat działań mających na celu wdrożenie planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN. Przedstawiły one poprawioną wersję projektu ustawy o zarządzaniu zasobami rybnymi i podały wykaz priorytetów operacyjnych, tj. zamiar ustanowienia Inspektoratu Rybołówstwa i zainstalowania systemu monitorowania statków (VMS) na statkach rybackich nieprowadzących rybołówstwa łodziowego pływających pod banderą Trynidadu i Tobago.
- (33) W dniu 21 września 2021 r. Komisja spotkała się z organami Trynidadu i Tobago w celu omówienia postępów w zakresie przeglądu ram prawnych, instalacji VMS na statkach rybackich nieprowadzących rybołówstwa łodziowego (ze szczególnym uwzględnieniem takłowców prowadzących działalność na obszarze objętym Konwencją Międzynarodowej Komisji Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)), a także wszelkich postępów w zakresie wyładunków i inspekcji w porcie, utworzenia Inspektoratu Rybołówstwa i statusu floty. Podczas wideokonferencji potwierdzono brak postępów w kwestiach wskazanych w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r.
- (34) W dniu 24 września 2021 r. organy Trynidadu i Tobago przedłożyły Komisji (i) ostateczny i podpisany egzemplarz międzyagencyjnego protokołu ustaleń dotyczącego współpracy w zakresie regulacji połowów, działań związanych z rybołówstwem i odnośnego handlu, wraz z obowiązującymi procedurami działania, (ii) projekt szablonu protokołu ustaleń między Trynidadem i Tobago a państwami trzecimi (udostępniony już Komisji w dniu 17 września 2017 r.) oraz (iii) kopię sprawozdania z przeglądu monitorowania, kontroli i nadzoru (w tym oceny portu) w Trynidadzie i Tobago w ramach projektu FAO dotyczącego wsparcia środków stosowanych przez państwo portu.
- (35) Ponadto w dniach 2 i 7 października 2021 r. organy Trynidadu i Tobago przekazały Komisji wykaz zawinięć do portu statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich w latach 2018–2020 oraz wykaz statków rybackich pływających pod banderą Trynidadu i Tobago upoważnionych do połowów na obszarze objętym konwencją ICCAT.
- (36) W piśmie z dnia 25 października 2021 r. Komisja podkreśliła swoje obawy dotyczące rozwoju dialogu i zwróciła uwagę na brak postępów ze strony Trynidadu i Tobago w realizacji zaleceń zawartych w planie działania towarzyszącym decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r.
- (37) Organy Trynidadu i Tobago przedłożyły w dniu 9 listopada 2021 r. sprawozdanie z postępu prac zawierające (i) informacje na temat stanu wdrożenia krajowego planu działania, (ii) sprawozdanie na temat krajowej strategii i planu działania na rzecz skutecznego wdrożenia postanowień PSMA oraz uzupełniających międzynarodowych instrumentów i mechanizmów zwalczania połowów NNN, a także (iii) projekt planu prac komitetu ustanowionego w ramach krajowego planu działania, o którym mowa w motywie 23, w celu nadzorowania, monitorowania i składania sprawozdań z wdrażania protokołu ustaleń w sprawie współpracy w zakresie regulacji połowów, działań związanych z połowami i odnośnego handlu.
- (38) W odpowiedzi na pismo wysłane przez Komisję w dniu 23 listopada 2021 r. Trynidad i Tobago potwierdził zaangażowanie władz tego kraju w walkę z połowami NNN. Komisja odpowiedziała na to pismo w dniu 2 grudnia 2021 r., podkreślając potrzebę podjęcia skutecznych działań na rzecz usunięcia uchybień stwierdzonych w systemach kontroli Trynidadu i Tobago w celu zwalczania połowów NNN.

^(f) Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 1993 r.

- (39) W dniach 14–16 grudnia 2022 r. Komisja przeprowadziła wizytę w Trynidadzie i Tobago, której celem była ocena postępów osiągniętych od czasu decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. Wizyta ta potwierdziła, że uchybienia wskazane w decyzji nie zostały usunięte.

3. UZNANIE TRYNIDADU I TOBAGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (40) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Trynidad i Tobago międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Działania podjęte w odniesieniu do powtarzających się połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (41) Jak podkreślono w decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., Komisja stwierdziła, że Trynidad i Tobago nie wywiązał się z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym i państwie zbytu w odniesieniu do połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod banderą tego państwa, jego podmioty krajowe lub statki rybackie korzystające z jego portów, a także w zakresie uniemożliwienia dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do rynku tego państwa.
- (42) Zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia ONZ o zasobach rybnych (UNFSA) państwa mają kontrolować statki pływające pod ich banderą na morzu pełnym za pomocą licencji połowowych, upoważnień lub zezwoleń zgodnie ze stosowanymi procedurami uzgodnionymi na szczeblu subregionalnym, regionalnym lub globalnym. Ponadto zalecenia określone w pkt 45 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) oraz art. 8 ust. 2 pkt 2 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO⁽⁶⁾ (kodeks postępowania FAO) stanowią, że państwa bandery powinny zapewnić, aby każdy statek upoważniony do pływania pod ich banderą i prowadzący działalność poza ich wodami posiadał ważne upoważnienie. Podobne zalecenie zawarte jest również w pkt 29 i 30 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (43) W motywie 14 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. wskazano, że ramy prawne zarządzania zasobami rybnymi Trynidadu i Tobago, ustanowione ustawą o rybołówstwie z 1916 r.⁽⁷⁾ oraz ustawą o wodach archipelagowych i wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) z 1986 r.⁽⁸⁾, nie upoważniają organów Trynidadu i Tobago do wdrażania środków mających na celu skuteczną kontrolę statków rybackich pływających pod jego banderą ani do korzystania z jego portów przez statki rybackie.
- (44) W ustawie o rybołówstwie z 1916 r. nie ustanowiono obowiązkowego systemu licencji połowowych. Chociaż organy ds. rybołówstwa przyjęły praktykę wydawania licencji połowowej, nie wywołuje ona żadnych skutków prawnych. Zgodnie z informacjami posiadanymi przez Komisję jedyna kontrola nad udzielaniem licencji odbywa się za pośrednictwem rozporządzenia handlowego, na mocy którego każdy eksporter musi posiadać pozwolenie na wywóz, aby uzyskać dostęp do rynków zagranicznych. Okres ważności tego pozwolenia wynosi 3 miesiące, po upływie których eksporter musi ponownie złożyć wnioski do odpowiednich organów. Chociaż organy ds. rybołówstwa otrzymują wnioski o pozwolenie na wywóz bezpośrednio od armatorów, nie są one uprawnione do ich zatwierdzania lub odrzucania w przypadku niezgodności. Według wiedzy Komisji do tej pory nie odrzucono żadnego wniosku o pozwolenie na wywóz. Ponadto statki rybackie pływające pod banderą Trynidadu i Tobago, które nie wywożą swoich połowów na rynki zagraniczne, nie są objęte zakresem tej kontroli.

⁽⁶⁾ Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 1995.

⁽⁷⁾ https://rgd.legalaffairs.gov.tt/laws2/alphabetical_list/lawspdfs/67.51.pdf.

⁽⁸⁾ https://rgd.legalaffairs.gov.tt/laws2/alphabetical_list/lawspdfs/51.06.pdf.

- (45) Zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS) państwo bandery jest zobowiązane do zapewnienia kontroli nad statkami pływającymi pod jego banderą poprzez sprawowanie jurysdykcji na mocy jego prawa wewnętrznego nad statkami pływającymi pod jego banderą. Ponadto, zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. g) pkt (iii) UNFSA, państwo bandery powinno kontrolować statki pływające pod jego banderą za pomocą środków monitorowania, kontroli i nadzoru, które powinny obejmować m.in. wykonanie krajowych programów kontroli, krajowych programów obserwacji i systemów monitorowania statków. Ponadto zgodnie z pkt 1 i 3 zalecenia ICCAT 18-10 wszystkie statki o długości całkowitej przekraczającej 15 m prowadzące działalność na obszarze objętym konwencją ICCAT muszą być wyposażone w VMS i przesyłać informacje o swoim położeniu przynajmniej raz na dwie godziny. Podobnie w pkt 31 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery zaleca się państwu bandery wdrożenie systemu kontroli statków pływających pod ich banderą, a w pkt 24 MPD-NNN dodaje się, że państwa powinny prowadzić kompleksowe i skuteczne monitorowanie, kontrolę i nadzór połowów, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez wdrożenie VMS.
- (46) Na podstawie obserwacji poczynionych podczas wizyt przeprowadzonych w Trynidadzie i Tobago w listopadzie 2015 r. i w grudniu 2022 r. oraz po analizie wszystkich dostępnych informacji Komisja stwierdziła, że właściwe organy Trynidadu i Tobago nie były w stanie zapewnić odpowiedniej kontroli działalności prowadzonej przez ich flotę rybacką.
- (47) Dokładniej rzecz ujmując, ustawa o rybołówstwie z 1916 r. nie zawiera żadnych przepisów dotyczących kontroli i nadzoru statków rybackich pływających pod banderą Trynidadu i Tobago, w tym statków rybackich pływających poza wodami podlegającymi jurysdykcji Trynidadu i Tobago. W związku z tym instalacja działającego urządzenia, które umożliwi Trynidadowi i Tobago śledzenie i monitorowanie statków pływających pod jego banderą za pośrednictwem VMS, odbywa się wyłącznie na zasadzie dobrowolności.
- (48) Do grudnia 2022 r. Trynidad i Tobago posiadał 25 statków rybackich (taklowców) nieprowadzących rybołówstwa łodziowego pływających pod jego banderą i upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją ICCAT, z których tylko 21 było dobrowolnie wyposażonych w działający VMS na pokładzie. Ponadto podczas wizyty w grudniu 2022 r. Komisja zauważyła, że statek rybacki pływający pod banderą Trynidadu i Tobago upoważniony do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją ICCAT nie nadał sygnału VMS przez ponad 165 dni.
- (49) Podczas tej samej wizyty organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa poinformowały Komisję, że statki rybackie pływające pod ich banderą nie są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich. Zgodnie z danymi wygenerowanymi z platformy do zarządzania w ramach dobrowolnie zainstalowanego systemu VMS Komisja zidentyfikowała jednak statek rybacki pływający pod banderą Trynidadu i Tobago, który rzekomo prowadził połowy w w.s.e. państwa trzeciego.
- (50) Jednocześnie zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. g) pkt (ii) UNFSA od stron wymaga się wprowadzenia środków służących kontroli działalności statków rybackich pływających pod ich banderą, w tym wykonania krajowych programów obserwacji oraz programów obserwacji na szczeblu subregionalnym i regionalnym, w których uczestniczy państwo bandery. Podobnie zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-14 każda umawiająca się strona jest zobowiązana do zapewnienia obecności obserwatorów odpowiadającej co najmniej 5 % nakładu połowowego we wszystkich połowach przy użyciu takli dryfującej, okrężnicy, klipów tuńczykowych, pułapek, sieci skrzelowych i włoków. W ustawie o rybołówstwie z 1916 r. nie ustanowiono jednak ani nie przewidziano uprawnienia do ustanowienia krajowego programu obecności obserwatorów (naukowych lub innych). We wrześniu 2022 r. odbyła się jedna próbna podróż monitorowana przez obserwatorów w ramach misji informacyjnej. Organy Trynidadu i Tobago potwierdziły, że kilka taklowców nieprowadzących rybołówstwa łodziowego pływających pod banderą Trynidadu i Tobago może nie być przystosowanych do przyjmowania obserwatorów.
- (51) Pomimo braku niezbędnych ram prawnych i niezbędnych środków operacyjnych do kontrolowania działalności połowowej i związanej z połowami statków pływających pod banderą Trynidadu i Tobago władze tego kraju nadal przyznawały statkom rybackim swoją banderę i upoważnienia do połowów. Na przykład w styczniu 2022 r. zbudowano nowy statek rybacki, zarejestrowany i uprawniony do pływania pod banderą Trynidadu i Tobago oraz upoważniony do połowów na obszarze objętym konwencją ICCAT. Podczas wizyty w grudniu 2022 r. organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa poinformowały również Komisję o zamiarze dalszej rozbudowy krajowej floty prowadzącej połowy na skalę przemysłową.

- (52) W związku z tym Komisja nie może wykluczyć, że statki rybackie zarejestrowane w Trynidadzie i Tobago i pływające pod banderą Trynidadu i Tobago prowadziły połowy NNN lub działania związane z połowami na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową Trynidadu i Tobago, w tym na obszarach podlegających jurysdykcji państw trzecich i korzystały z portów państw trzecich.
- (53) Komisja uznaje zatem, że Trynidad i Tobago nie wywiązał się ze swoich zobowiązań państwa bandery w zakresie sprawowania kontroli nad swoją flotą i zapobiegania uczestniczeniu przez jego flotę w połowach NNN na wodach poza jego jurysdykcją. Stanowi to naruszenie art. 94 ust. 1 i 2 UNCLOS, w których określono, że każde państwo zobowiązane jest skutecznie sprawować jurysdykcję i wykonywać kontrolę nad statkami rybackimi pływającymi pod jego banderą. Ponadto stanowi to naruszenie art. 18 UNFSA zobowiązującego państwa, których statki dokonują połowów na morzu pełnym, do wprowadzenia środków w zakresie kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki przepisów RFMO. Trynidad i Tobago nie wywiązał się zatem ze spoczywającego na nim obowiązku zachowania należytej staranności polegającego na zastosowaniu odpowiednich środków, podjęciu wszelkich możliwych działań oraz dołożeniu wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jego banderą. To niewywiązanie się z obowiązku jest również niezgodne z pkt 34 i 35 MPD-NNN, które stanowią, że państwa członkowskie powinny zapewnić, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły połowów NNN ani nie wspierały tych połowów, a także aby przed rejestracją statku rybackiego państwa bandery mogły wywiązać się ze spoczywającego na nich obowiązku dopilnowania, by takie statki nie prowadziły połowów NNN.
- (54) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zbadała również środki wprowadzone przez Trynidad i Tobago w odniesieniu do dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do rynku tego państwa.
- (55) Brak kontroli Trynidadu i Tobago nad statkami rybackimi pływającymi pod jego banderą umożliwia takim statkom wyładunek lub przeładunek produktów rybołówstwa w portach krajowych i portach państw trzecich, co powoduje, że zapobieganie wprowadzaniu na rynki produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN nie jest możliwe.
- (56) Ponadto na podstawie porównania informacji dostarczonych Komisji przez Trynidad i Tobago podczas wizyty w grudniu 2022 r. z informacjami dostępnymi publicznie wydaje się, że Trynidad i Tobago nie jest w stanie dostarczyć dokładnych i pełnych informacji na temat gatunków daleko migrujących złowionych przez jego flotę rybacką, której statki dokonują połowów na morzu pełnym, ani produktów rybołówstwa wyładowanych lub przeładowanych w jego portach. Potwierdza to, że Trynidad i Tobago nie jest w stanie śledzić produktów rybołówstwa w krajowych i międzynarodowych przepływach handlowych.
- (57) Zgodnie z art. 5 załącznika I do UNFSA każde państwo ma obowiązek zapewnić, aby statki pływające pod jego banderą przesyłały swoim krajowym organom administracji ds. rybołówstwa dane zawarte w dziennikach połowowych dotyczące złowionych ilości i nakładu połowowego z dostateczną częstotliwością, w tym dane dotyczące czynności połowowych na morzu pełnym, aby wypełnić wymagania krajowe oraz zobowiązania regionalne i międzynarodowe. Znajduje to również odzwierciedlenie w pkt 51.5 MPD-NNN, w którym zaleca się państwom nadbrzeżnym dopilnowanie, aby w stosownych przypadkach każdy statek poławiający na ich wodach prowadził dziennik połowowy rejestrujący jego działalność połowową.
- (58) Obecnie nie istnieją żadne krajowe przepisy prawne obowiązujące statki rybackie Trynidadu i Tobago w zakresie stosowania dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych lub dokumentów sprzedaży. Zamiast tego organy ds. rybołówstwa wykorzystują system dobrowolnego przekazywania danych dotyczących połowów i nakładu połowowego w odniesieniu do pojedynczych rejsów połowowych oraz sprawozdań wywozowych dotyczących wyłącznie statków rybackich pływających pod banderą Trynidadu i Tobago, których połowy są przeznaczone na wywóz na rynki państw trzecich. Chociaż organy ds. rybołówstwa poinformowały Komisję, że takie sprawozdania wywozowe należy przedkładać po każdym rejsie połowowym, nie ma podstawy prawnej do ich przedkładania krajowym organom ds. rybołówstwa. Biorąc pod uwagę brak przepisów prawnych, nie można zweryfikować szacunkowego zasięgu rejsu połowowego i wywozu w ramach działalności floty krajowej.
- (59) Opisany powyżej system sprawozdawczości dotyczącej rejsów połowowych jest powiązany z przyznawaniem pozwoleń na wywóz, ale biorąc pod uwagę brak przepisów prawnych nakładających obowiązek składania sprawozdania z rejsu połowowego, organy krajowe nie mają prawnego obowiązku odmowy wydania pozwolenia na wywóz w przypadku niezłożenia sprawozdania z rejsu połowowego i sprawozdania z wywozu. Jeśli chodzi o produkty rybołówstwa nieprzeznaczone na wywóz, nie istnieje obowiązkowy mechanizm rejestracji.

- (60) Jeżeli chodzi o wyładunki gatunków zarządzanych przez statki rybackie ICCAT pływające pod banderą państw trzecich, organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa potwierdziły, że chociaż zbierają informacje na temat korzystania z portów krajowych przez statki rybackie państw trzecich zaangażowane w wyładunek i przeładunek gatunków ICCAT, nie są w stanie zweryfikować dokładności danych przedłożonych przez operatorów statków władzom portowym ani nie są w stanie oddzielić danych dotyczących operacji przeładunku i wyładunku. Ponadto organy ds. rybołówstwa stwierdziły, że gromadzone przez nie informacje dotyczące korzystania przez zagraniczne statki rybackie z portów krajowych są ograniczone do informacji dotyczących portów, które zajmują się wyładunkiem i przeładunkiem gatunków ICCAT. Gatunki niezarządzane przez ICCAT nie są rejestrowane ani nie podlegają żadnym obowiązkom sprawozdawczym.
- (61) Biorąc pod uwagę brak ustanowionych kontroli rybołówstwa nad działalnością statków rybackich oraz nad operacjami wyładunku i przeładunku, organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa nie mają możliwości śledzenia ryb wyładowywanych lub przeładowywanych w ich portach przez statki pływające pod ich banderą lub przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich w całym łańcuchu dostaw. Ze względu na to uchybienie władze Trynidadu i Tobago nie mogą potwierdzić, że produkty rybołówstwa przeznaczone na rynek krajowy i rynki państw trzecich nie pochodzą z połowów NNN.
- (62) Zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. f) UNFSA państwa bandery powinny wprowadzić wymagania dotyczące weryfikacji połowów gatunków docelowych i gatunków niebędących gatunkami docelowymi z zastosowaniem takich środków, jak m.in. monitorowanie wyładowanych połowów. MPD-NNN zawiera wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym środków rynkowych, które wspierają ograniczenie lub eliminację handlu rybami i produktami rybołówstwa pozyskanymi z połowów NNN. W punkcie 71 MPD-NNN sugeruje się ponadto, że państwa powinny podjąć kroki w celu poprawy przejrzystości swoich rynków, aby umożliwić identyfikowalność ryb lub przetworów rybnych. Podobnie w art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO opisano dobre praktyki w zakresie zagospodarowania połowu oraz odpowiedzialnego handlu międzynarodowego oraz wezwano państwa do zagwarantowania, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybami i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania, przez ulepszanie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa.
- (63) Na podstawie informacji uzyskanych podczas kontroli na miejscu Komisja uważa, że Trynidad i Tobago nie jest w stanie zagwarantować przejrzystości na swoim rynku ani w odniesieniu do produktów rybołówstwa będących przedmiotem handlu międzynarodowego, ponieważ nie zapewniono identyfikowalności ryb ani produktów rybołówstwa. W tym względzie Trynidad i Tobago nie wypełnia ustanowionego w art. 23 UNFSA obowiązku w zakresie podjęcia działań wspierających skuteczność międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, w tym portowych inspekcji dokumentów, narzędzi połowowych lub połowów oraz zakazu wyładunku i przeładunku, jeżeli ustalono, że połowy zostały dokonane w sposób osłabiający skuteczność tych międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
- (64) Ponadto Komisja jest zdania, że praktyka wyładowywania ryb na prywatnych nabrzeżach i ładowania ich bezpośrednio do kontenerów w celu dalszej wysyłki do państw trzecich bez odpowiedniej kontroli rybołówstwa przeprowadzanej na szczeblu krajowym przez organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa zagraża identyfikowalności przedmiotowych produktów rybołówstwa ⁽⁹⁾.
- (65) Z publicznie dostępnych statystyk zgromadzonych przez Komisję wynika, że istnieją poważne przesłanki wskazujące na możliwy tranzyt ryb pochodzących rzekomo z połowów NNN dokonywanych przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich przez porty Trynidadu i Tobago. Na przykład z danych dotyczących przywozu zgłoszonych przez państwo trzecie wynika, że w 2021 r. z Trynidadu i Tobago wywieziono ponad 1 000 ton mrożonego tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) ⁽¹⁰⁾. W tym roku kwota ICCAT dla Trynidadu i Tobago na tuńczyka białego wynosiła 267 ton.
- (66) Organ Trynidadu i Tobago nie są uprawnione do przeprowadzania i nie przeprowadzają niezbędnych kontroli w celu zapobiegania wyładowywaniu w portach krajowych produktów rybołówstwa, które mogą pochodzić z połowów NNN, co w konsekwencji wiąże się z ryzykiem wprowadzenia tych produktów na rynki.

⁽⁹⁾ Sea Lots, do którego zawijają statki pod banderą Tajwanu, Wybrzeża Kości Słoniowej, Chin i Wenezueli.

⁽¹⁰⁾ Biorąc jednak pod uwagę brak kontroli w porcie i nieodpowiednie obowiązki sprawozdawcze, trudno jest udowodnić, że połowy te nie pochodziły ze statków pływających pod banderą Trynidadu i Tobago.

- (67) W świetle sytuacji, jaka wystąpiła po 21 kwietnia 2016 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Trynidad i Tobago nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego, aby podjąć działania zmierzające do zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, oraz zgodnie z art. 31 ust. 3 i ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN nie podjął wystarczających działań uniemożliwiających dostęp do rynków produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (68) Jak opisano w motywach 19–26 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., Komisja przeanalizowała, czy Trynidad i Tobago skutecznie współpracował z Komisją w zakresie dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalności. Analiza ta wykazała, że zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN istnieją poważne przesłanki wskazujące na to, że Trynidad i Tobago nie wywiązał się ze swoich obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego jako państwa bandery w zakresie współpracy i egzekwowania przepisów.
- (69) Po wydaniu decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa nadal współpracowały z Komisją, odpowiadając na wnioski o udzielenie informacji i przekazując informacje zwrotne.
- (70) Odpowiedzi przedstawione przez organy krajowe Trynidadu i Tobago były jednak ograniczone z powodu przestarzałych ram prawnych rybołówstwa, które nie przewidują wdrożenia kontroli rybołówstwa na szczeblu krajowym i były poddawane przeglądowi przez ostatnie osiem lat bez konkretnego harmonogramu ich przyjęcia. Ten brak ram prawnych utrudniał skuteczną współpracę z Komisją. Zobowiązania i działania zapowiedziane w odpowiedziach udzielonych przez organy Trynidadu i Tobago były wciąż odraczane, co uniemożliwiło osiągnięcie celu dialogu w zakresie połowów NNN.
- (71) Zgodnie z art. 19 ust. 1 UNFSA państwa muszą zapewnić przestrzeganie przez statki pływające pod ich banderą środków ochrony i zarządzania na szczeblu regionalnym i subregionalnym. Artykuł ten stanowi ponadto, że sankcje stosowane w związku z naruszeniami powinny być odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności w zakresie przestrzegania prawa, aby zniechęcać do jego naruszania bez względu na to, gdzie to ma miejsce, oraz powinny pozbawiać sprawców korzyści płynących z ich działalności sprzecznej z prawem. Podobne brzmienie ma również pkt 21 MPD-NNN i pkt 38 lit. a) dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (72) Jak opisano jednak w motywie 21 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., przestarzałe ramy prawne Trynidadu i Tobago nie zawierają definicji połowów NNN ani poważnych naruszeń i nie ustanawiają kompleksowego wykazu poważnych naruszeń, które należy objąć skutecznymi, proporcjonalnymi i odstrasżającymi sankcjami. Sposób traktowania naruszeń i poważnych naruszeń nie jest wystarczający, aby zapewnić przestrzeganie przepisów, zapobiec wszelkiego rodzaju wykroczeniom i pozbawić sprawców korzyści czerpanych z nielegalnej działalności. W związku z tym system sankcji Trynidadu i Tobago w swojej obecnej formie nie jest kompleksowy i odpowiedni, aby spełniać funkcję odstrasżającą.
- (73) Jeżeli chodzi o współpracę i koordynację działań kontrolnych na szczeblu subregionalnym i regionalnym, o których mowa w art. 6 PSMA, Trynidad i Tobago nie współpracuje z państwami trzecimi, których statki korzystają z jego portów w celu wylądunku lub przeładunku, w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, jak przewidziano w pkt 28 MPD-NNN. Co więcej, Trynidad i Tobago nie zawarł umowy ani porozumienia z innymi państwami w celu skutecznego egzekwowania obowiązujących przepisów, środków ochrony i zarządzania przyjętych na szczeblu krajowym, regionalnym lub globalnym, jak określono w pkt 31 MPD-NNN.
- (74) Wspomniane wyżej uchybienia Trynidadu i Tobago stanowią przeszkodę w poszanowaniu postanowień art. 63, 64 i 117–119 konwencji UNCLOS, ustanawiających obowiązek współpracy wszystkich państw w zakresie ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi, w tym zasobów międzystrefowych i gatunków ryb daleko migrujących. Art. 7, 8 i 20 UNFSA zawierają rozszerzenie zobowiązania państw do podejmowania współpracy, odpowiednio w zakresie ustalania spójnych środków ochrony i zarządzania oraz w zakresie zapewniania przestrzegania tych środków i ich egzekwowania. Zostało to określone dokładniej w pkt 28 i 51 MPD-NNN, gdzie ustalono szczegółowe praktyki na rzecz bezpośredniej współpracy między państwami, w tym w zakresie wymiany danych lub informacji dostępnych państwom nadbrzeżnym.

- (75) Jak podkreślono w motywach 34–36 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., poziomu rozwoju Trynidadu i Tobago nie można uznać za czynnik osłabiający zdolność właściwych organów do wypełniania obowiązków Trynidadu i Tobago jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu.
- (76) Biorąc pod uwagę motywy 34–36 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. oraz rozwój sytuacji po dniu 21 kwietnia 2016 r., Komisja podtrzymuje swoją opinią, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Trynidad i Tobago nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i egzekwowania prawa.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (77) Jak opisano w motywach 27–33 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., Komisja przeanalizowała informacje, które uznała za istotne, dotyczące statusu Trynidadu i Tobago jako państwa będącego umawiającą się stroną UNCLOS, UNFSA i konwencji ICCAT. Na podstawie tej analizy ustalono, że zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN istnieją wyraźne przesłanki, że Trynidad i Tobago nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad i regulacji, a także środków ochrony i zarządzania.
- (78) Należy zwrócić uwagę na fakt, że flota Trynidadu i Tobago prowadząca połowy na skalę przemysłową jest ukierunkowana na połowy tuńczyka i innych gatunków daleko migrujących w obszarze objętym konwencją ICCAT. Z tego względu Trynidad i Tobago powinien współpracować z ICCAT, regionalną organizacją ds. rybołówstwa kompetentną w tym regionie i w odniesieniu do tych gatunków, jak również ze wszystkimi istotnymi zainteresowanymi stronami. Mimo że Trynidad i Tobago jest umawiającą się stroną ICCAT, nie wywiązuje się ze swojego obowiązku wynikającego z art. IX konwencji ICCAT, polegającego na podejmowaniu wszelkich działań niezbędnych do zapewnienia egzekwowania tej konwencji.
- (79) Trynidad i Tobago nie wypełnia ponadto spoczywającego na nim jako państwa bandery, zgodnie z art. 117 UNCLOS, obowiązku przyjmowania, w odniesieniu do swych obywateli, środków na rzecz ochrony żywych zasobów na pełnym morzu.
- (80) Jak opisano w motywie 31 powyżej, Trynidad i Tobago przystąpił do PSMA w październiku 2019 r. Obowiązki i środki określone w międzynarodowym instrumencie dotyczącym zwalczania połowów NNN nie zostały jednak jeszcze wdrożone za pomocą przepisów krajowych.
- (81) Zgodnie z art. 7 PSMA każda ze stron wyznacza i podaje do wiadomości publicznej porty, o wejście do których mogą starać się zagraniczne statki rybackie, oraz posiada wystarczającą zdolność do przeprowadzania inspekcji.
- (82) Pomimo braku podstawy prawnej wynikającego z braku wdrożenia zobowiązań PSMA za pośrednictwem ustawodawstwa krajowego Trynidad i Tobago zgłosił do Sekretariatu FAO trzy wyznaczone porty w ramach PSMA (w tym prywatne nabrzeża). Organy Trynidadu i Tobago nie są jednak w stanie zapewnić, by statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich nie zawijały do niewyznaczonych portów, ponieważ nie istnieją odpowiednie przepisy krajowe. Podczas wizyty przeprowadzonej w grudniu 2022 r. Komisja otrzymała dokumentację wskazującą, że statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego posiadał licencję połowową upoważniającą go do zawijania do dwóch z trzech wyznaczonych portów Trynidadu i Tobago, ale także do portu niewyznaczonego. Ponadto podczas tej samej wizyty Komisja została poinformowana, że to organy celne Trynidadu i Tobago są uprawnione do wyznaczania zatwierdzonych portów i nabrzeży na potrzeby celne. Porty te (w sumie czterdzieści pięć) nie są jednak tożsame z portami wyznaczonymi przez organy ds. rybołówstwa i zgłoszonymi do Sekretariatu FAO. Ponadto z otwartych baz danych wynika, że znaczna liczba statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich zawija do niewyznaczonych portów w Trynidadzie i Tobago.
- (83) Dwa główne wyznaczone porty obejmują kilka prywatnych nabrzeży, które pozostają poza kontrolą organów ds. rybołówstwa. Organy te nie mają swobodnego dostępu do obiektów portowych ani ich przedstawiciele nie przebywają w portach na stałe. Organy ds. rybołówstwa mają dostęp do portów tylko we współpracy z innymi zaangażowanymi agencjami. Mogą one na przykład uczestniczyć w inspekcjach portowych, ale tylko w ramach jurysdykcji innych agencji (np. organów celnych lub władz portowych).

- (84) Ponadto Trynidad i Tobago nie wdraża wymogów określonych w art. 8 PSMA dotyczących obowiązku przedkładania przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich określonych informacji przed wejściem do portu oraz w art. 9 PSMA dotyczących zezwolenia na wejście do portu lub jego odmowy. W szczególności w obowiązujących krajowych ramach prawnych Trynidadu i Tobago nie wymaga się od statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich przedkładania informacji zawartych w załączniku A do PSMA. Utrudnia to organom krajowym ustalenie, czy statki ubiegające się o wejście do portów Trynidadu i Tobago prowadziły połowy NNN lub działania związane z połowami wspierające takie połowy. Ponadto zgodnie z przepisami krajowymi organy nie są uprawnione do przyznawania lub odmawiania prawa wejścia statkom rybackim pływającym pod banderą państw trzecich, które zawijają do portu w Trynidadzie i Tobago, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody na to, że prowadziły one połowy NNN lub działania związane z połowami wspierające takie połowy. Jedyne przepisy mające zastosowanie w kontekście zezwolenia lub odmowy na wejście do portu zostały zawarte w prawie morskim i celnym, które stosuje się do wszystkich statków, wyłącznie do celów przewidzianych w tym prawie.
- (85) Od 2022 r. organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa współpracują z krajowymi organami celnymi i organami administracji morskiej w celu zapewnienia częściowego dostępu do informacji na temat zawinięć do portu i produktów rybołówstwa znajdujących się na statkach rybackich pływających pod banderą państw trzecich, zawijających do portu w Trynidadzie i Tobago, przekazywanych na potrzeby spełnienia wymogów przewidzianych w krajowym prawie morskim i celnym. Współpraca ta jest prowadzona na podstawie porozumień międzyagencyjnych. Proces pozyskiwania informacji ma jednak wyłącznie fragmentaryczny charakter; z uwagi na brak odpowiednich przepisów transponujących zobowiązania przewidziane w umowie o środkach stosowanych przez państwo portu do prawa krajowego Trynidadu i Tobago nie podejmuje się również żadnych działań egzekucyjnych.
- (86) Na przykład dwa statki rybackie ⁽¹¹⁾, które nie figurują w rejestrze ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do połowów, mogły dokonywać niedozwolonych połowów na obszarze objętym konwencją ICCAT. Wspomniane statki zawinęły do prywatnej części nabrzeża w porcie w Trynidadzie i Tobago w dniach 10 i 20 września 2019 r. oraz w dniach 4 i 18 października 2019 r. Organ ds. rybołówstwa stwierdziły, że nie dysponowały żadnymi informacjami dotyczącymi znajdujących się na tych statkach ryb, które mogły zostać wyładowane lub przeładowane w prywatnej części nabrzeża.
- (87) Zgodnie z art. 12 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu każda strona jest zobowiązana do przeprowadzenia inspekcji takiej liczby statków w swoich portach, która jest niezbędna do osiągnięcia rocznego poziomu inspekcji wystarczającego do realizacji celów tej umowy.
- (88) Zgodnie z art. 28 ustawy o wodach archipelagowych i wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) z 1986 r. organy ds. rybołówstwa są uprawnione do przeprowadzania inspekcji statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich wyłącznie na wodach archipelagowych i wodach terytorialnych oraz w w.s.e., a nie w portach. Pozbawia to organy uprawnień do przeprowadzania inspekcji w portach wyznaczonych zgodnie z art. 7 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, co z kolei uniemożliwia realizację celu wyznaczonego w art. 12 tej umowy.
- (89) Jak opisano w motywach 28–30 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., Komisja przeanalizowała informacje, które uznała za istotne, pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez RFMO, w szczególności ICCAT.
- (90) ICCAT oficjalnie poinformowała organy Trynidadu i Tobago, że państwo to nie wywiązało się w pełni i skutecznie z zobowiązań spoczywających na nim zgodnie z określonymi zaleceniami ICCAT. Dlatego też w 2016 r. Trynidad i Tobago uznano za państwo niewywiązujące się z zobowiązań ⁽¹²⁾ i od tego czasu ICCAT każdego roku przekazywał organom tego państwa pismo w sprawie niewywiązania się z zobowiązań ⁽¹³⁾.

⁽¹¹⁾ Od tego czasu wspomniane statki dokonały już zmiany bandery na banderę państwa trzeciego i w dniu 24 listopada 2021 r. zostały wpisane do prowadzonego przez ICCAT wykazu statków NNN, ponieważ pozyskiwały tuńczyka lub gatunki tuńczykopodobne na obszarze objętym konwencją bez upoważnienia. Następnie, na początku 2022 r., statki te zostały wpisane również do wykazów statków NNN prowadzonych przez IOTC, SIOFA, CCSBT, IATTC i NEAFC.

⁽¹²⁾ Dokument ICCAT nr COC-308_Appendix 2, 2016 r.

⁽¹³⁾ Dokument ICCAT nr COC-308_APP_1/2021.

- (91) Ścisłej rzecz biorąc, w zaleceniu ICCAT 18-09 wyznaczono m.in. minimalny próg portowych inspekcji statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich odpowiadający 5 % liczby takich statków w skali roku ⁽¹⁴⁾. Zważywszy na fakt, że liczba zawinięć do portu przez takie statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich zadeklarowana przez organy ds. rybołówstwa w Trynidadzie i Tobago w 2022 r. przekroczyła 1 200 i że – jak wspomniano w motywie 82 – nie przyjęto żadnych przepisów krajowych wdrażających przewidziane w umowie o środkach stosowanych przez państwo portu wymogi dotyczące obowiązku przekazania określonych informacji przed wejściem do portów krajowych, domniemywa się, że rzeczywista liczba zawinięć do portu jest znacznie większa. Na przestrzeni ostatnich pięciu lat (2018–2022) organy Trynidadu i Tobago ds. rybołówstwa przeprowadziły zaledwie cztery inspekcje statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich na zasadzie dobrowolności i po uzyskaniu wyraźnej zgody właścicieli statków.
- (92) Co więcej, jak wspomniano w motywie 50 powyżej, w zaleceniu ICCAT 16-14 przewidziano zobowiązanie do zapewnienia obecności obserwatorów odpowiadającej co najmniej 5 % nakładu połowowego we wszystkich połowach przy użyciu takli dryfującej, okrężnicy, klipów tuńczykowych, pułapek, sieci skrzelowych i włoków. Trynidad i Tobago nie spełnia tego wymogu, ponieważ ani w ustawie o rybołówstwie z 1916 r., ani w żadnych przepisach wykonawczych powiązanych z tą ustawą nie ustanowiono krajowego programu obserwatorów (o charakterze naukowym bądź o innym charakterze) ⁽¹⁵⁾.
- (93) Jak wspomniano już w motywie 45 powyżej, Trynidad i Tobago nie wywiązuje się również z obowiązku wdrożenia zalecenia ICCAT 18-10, zgodnie z którym wszystkie statki o długości całkowitej przekraczającej 15 m prowadzące działalność na obszarze objętym konwencją muszą być wyposażone w VMS i przysyłać informacje o swoim położeniu przynajmniej raz na dwie godziny.
- (94) Fakty opisane w motywach 90–93 uniemożliwiają Trynidadowi i Tobago wywiązanie się ze spoczywających na tym państwie zobowiązań w zakresie współpracy i ochrony, co nie jest zgodne z obowiązkiem współpracy i obowiązkiem wprowadzania lub współpracy w zakresie wprowadzania środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza na pełnym morzu, jak określono w art. 117 i 118 UNCLOS.
- (95) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała, czy Trynidad i Tobago mógł uczestniczyć w jakichkolwiek działaniach lub zaniechaniach, które mogły zmniejszyć skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
- (96) Jak wskazano w motywie 31 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r., Trynidad i Tobago nie wywiązuje się z zobowiązań w zakresie współpracy i ochrony spoczywających na nim jako na państwie bandery zgodnie z art. 117–119 UNCLOS.
- (97) W połączeniu z faktami opisanymi w motywach 48 i 49 Trynidad i Tobago nie spełnia również przewidzianych w art. 18 porozumienia ONZ o zasobach rybnych z 1995 r. wymogów zobowiązujących państwa, których statki dokonują połowów na pełnym morzu, do wprowadzania środków w zakresie kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki przepisów RFMO.
- (98) Jak wskazano w motywach 73, 82, 83, 84, 85 i 88, Trynidad i Tobago nie spełnia wymogów przewidzianych w art. 6, 7, 8, 9 i 12 oraz w innych artykułach części 4 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, które zobowiązują państwa do zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania poprzez wdrażanie skutecznych środków stosowanych przez państwo portu.
- (99) Biorąc pod uwagę motywy 28–32 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. oraz wspomniany powyżej dalszy rozwój sytuacji, Komisja uważa, że zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Trynidad i Tobago nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad i regulacji, a także środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (100) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI) w 2021 r. Trynidad i Tobago uznano za państwo o bardzo wysokim stopniu rozwoju społecznego, zajmujące 57. miejsce wśród 191 państw ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Pkt 29 <https://www.iccat.int/Documents/Recs/compendiopdf-e/2018-09-e.pdf>.

⁽¹⁵⁾ Dokumenty ICCAT nr COC-308_Dodatek 2, 2022 r., nr COC-308_Dodatek 2, 2021 r., nr COC-308_Dodatek 2, 2020 r., nr COC-308_Dodatek 2, 2019 r., nr COC-308_Dodatek 2, 2018 r., nr COC-308_Dodatek 2, 2017 r.

⁽¹⁶⁾ Informacja pochodzi ze strony internetowej <https://hdr.undp.org/data-center/specific-country-data#/countries/TTO>.

- (101) Jak określono w motywie 36 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. nie można było znaleźć dowodu na to, że niewypełnienie przez Trynidad i Tobago obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem ograniczeń w zakresie rozwoju.
- (102) Co więcej, charakteru stwierdzonych w Trynidadzie i Tobago uchybień, takich jak brak szczegółowych przepisów w krajowych ramach prawnych dotyczących zarządzania jego flotą rybacką oraz zwalczania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN, brak obowiązkowych procedur zapewniających właściwą weryfikację rejestracji statków rybackich pod jego banderą, brak obowiązkowego systemu kontroli wyładunków oraz nieodpowiednie inspekcje w portach, nie można skorelować z poziomem rozwoju Trynidadu i Tobago i jego szczególnymi ograniczeniami.
- (103) Ponadto organy Trynidadu i Tobago otrzymały od Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) wsparcie na rzecz wzmocnienia krajowych działań w zakresie zwalczania połowów NNN ⁽¹⁷⁾.
- (104) Biorąc pod uwagę motywy 34, 35 i 36 decyzji z dnia 21 kwietnia 2016 r. oraz rozwój sytuacji po tej dacie, Komisja, zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, uważa, że poziom rozwoju Trynidadu i Tobago nie ma negatywnego wpływu na ogólne wyniki jego działalności jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa i w związku z tym nie może usprawiedliwiać ani w inny sposób uzasadniać niepodjęcia przez niego wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymywaniu i eliminowaniu.

4. KONKLUZJE DOTYCZĄCE UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (105) Mając na uwadze konkluzje dotyczące niewypełnienia przez Trynidad i Tobago obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu oraz obowiązku podjęcia działań służących zapobieganiu połowom NNN oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu, państwo to należy uznać, zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (106) Mając na uwadze art. 18 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, właściwe organy państw członkowskich mają obowiązek zakazać przywozu produktów rybołówstwa do Unii bez konieczności żądania przedstawienia dodatkowych dowodów ani zwrócenia się z wnioskiem o pomoc do państw bandery, jeżeli stwierdzą, że świadectwo połowowe zostało zatwierdzone przez organy państwa bandery uznanego za państwo niewspółpracujące zgodnie z art. 31 tego rozporządzenia.
- (107) Należy stwierdzić, że wskazanie Trynidadu i Tobago jako państwa, które Komisja uznaje za niewspółpracujące, nie wyklucza podjęcia potencjalnych dalszych kroków przez Radę do celów ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

5. PROCEDURA KOMITETOWA

- (108) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wskazuje się Republikę Trynidadu i Tobago jako państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieregulowanych połowów.

⁽¹⁷⁾ <https://www.fao.org/iuu-fishing/capacity-development/en/>.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
